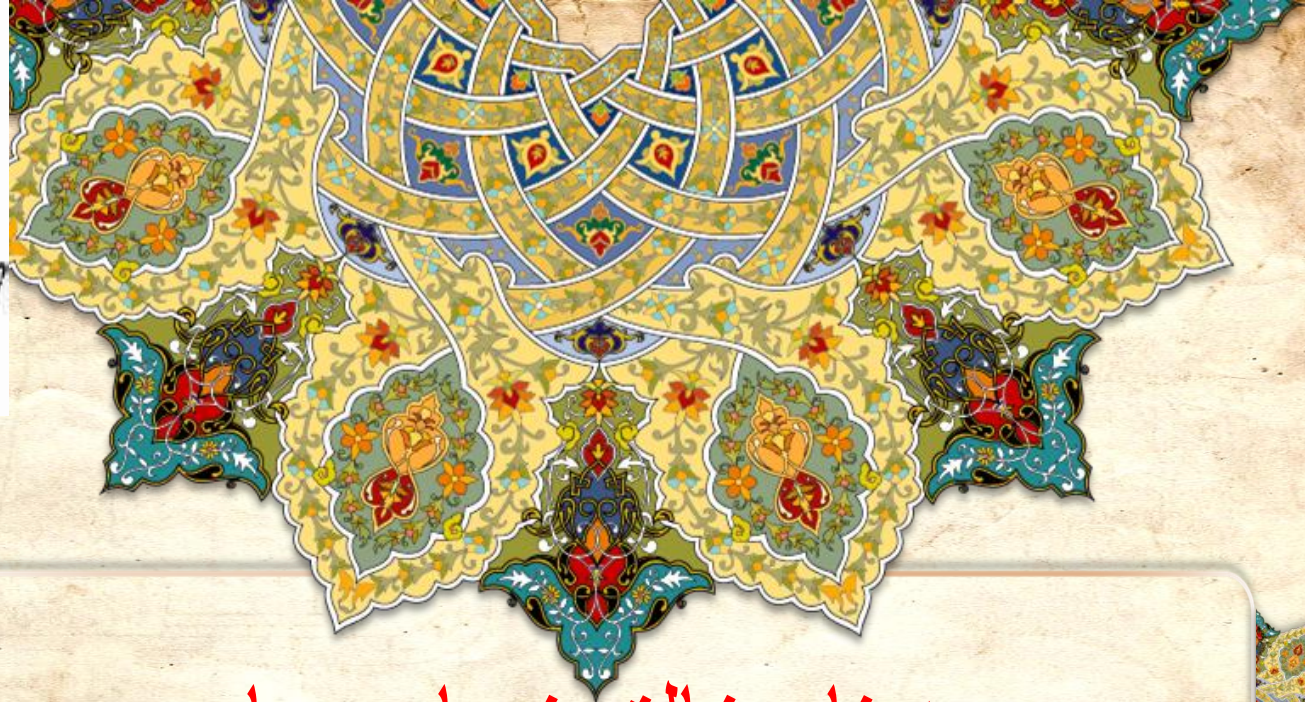

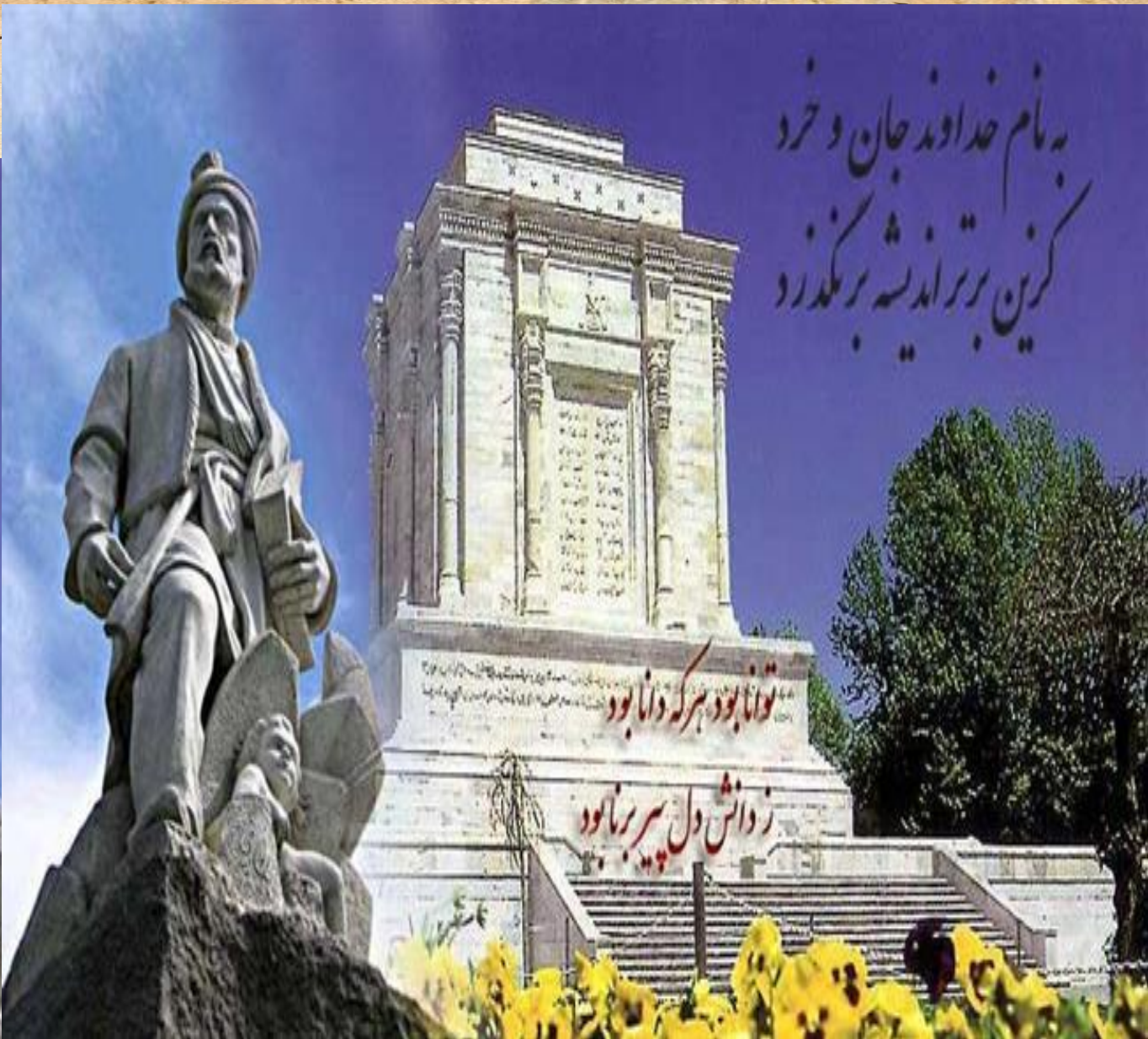
به نام خالق زیبایی ها

موضوع: درست نویسی 1-2-3

کاری از: دکتر فاطمه مرادی

عضو هیئت علمی گروه عمومی، بخش زبان و ادبیات فارسی دانشکده ی پیراپزشکی،

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

به نام خداوند جان و خرد
کزین برتر اندیشه برنگذر

توانا بود هر که دانا بود

ز دانش دل سپر برنا بود

1- پرهیز از کاربرد نشانه‌های جمع عربی با واژه‌های فارسی

نشانه‌های جمع عربی (ون-ین-ات) و جمع مکسر

نشانه‌های جمع فارسی (ان-ها)

مانند: گزارشات (به جای گزارش‌ها)، بازرسین (به جای بازرسان)،

مسلمین (به جای مسلمان‌ها)، اساتید (به جای استادان)

نکته: در زبان فارسی، باید واژه های عربی را
نیز با نشانه های جمع فارسی به کار ببریم:
سارقین (سارقان)

2- پرهیز از تطبیق صفت با موصوف در زبان فارسی

مانند: تحصیلات عالیه (به جای تحصیلات عالی)، متون قدیمه (متن های قدیمی)، ارواح خبیثه (به جای روح های خبیث).

3- پرهیز از کاربرد تنوین در زبان فارسی

ناچاراً رفتم (به جای به ناچار یا ناگزیر رفتم).

تلگرافاً به او اطلاع دادم، یعنی با تلگراف یا تلگرافی او را آگاه کردم.

4- پرهیز از کاربرد نشانه ی مصدری (یت) با واژه
های فارسی
خوبیت ندارد (خوب نیست). دوئیت (دوگانگی)

5- پرهیز از کاربرد نابجای فعل

الف) باید/ بایست/ بایستی

بایست و بایستی در جمله هایی به کار می روند
که مربوط به زمان گذشته اند (**ما بایست /**
بایستی مطالعه می کردیم).

باید در جمله های مربوط به زمان حال به کار می رود (شما **باید**
با ما بیایید).

(ب) است/ هست

من سردم هست (به جای من سردم است.)

(ج) برخوردار بودن

او از رفتارهای نادرستی برخوردار است (به جای: او رفتارهای

نادرستی دارد.)

(د) می رفت نتیجه دهد

این بازی می رفت نتیجه دهد (به جای: این بازی ،
نزدیک بود به نتیجه برسد.)

(ه) اجازه دادن

تا آنجا که دانش من اجازه می دهد (به جای: تا آنجا که من آگاهی دارم.)

5- کنار هم نوشتن اجزای فعل مرکب

باید آگاهی به آنان بدهند. (به جای : باید به آنان آگاهی بدهند.)

6- واژه های هم نویسه یا هم آوا

باید با معنا و تلفظ دقیق این نوع واژه ها آشنا بود و جای کاربرد آن ها را دانست. (حیات- حیاط/ مهر- مِهر)

A large, intricate Islamic geometric pattern in the top center, featuring interlocking lines in blue, yellow, and red, with floral motifs in green and gold. Smaller versions of this pattern are in the corners.

درست نویسی (2)

A large, empty rectangular box with a thin orange border, intended for writing.

1- پر هیز از کار برد نادرست «را»

نشانه ی مفعول

را نشانه ی مفعول، باید بلافاصله پس از مفعول خود بیاید.

الف) پس از فعل:

امیدواریم آنچه برایتان آورده ایم **را** بپسندید. (به جای: امیدواریم آنچه

را برایتان آورده ایم، بپسندید.)

(ب) پس از «ی» نکره در جمله های
ساده:

پس از اسم نکره نباید «را» آورد، چون
«را» معرفه ساز است.

لباسی را از بازار خریدم (به جای: لباسی از بازار خریدم).

(ج) پس از اسم دارای «ی» نکره در جمله
های مرکّب:

اگر فعل جمله ی پایه، متعدّی باشد، آوردن
را «پس از آن اسم نکره، درست است»
پیراهنی را که بریدم، پوشیدم.

اما اگر فعل جمله ی پایه، لازم باشد، آوردن «
را» پس از آن اسم نکره که نهاد فعل دوم هم
به شمار می رود، درست نیست (غذایی را که
به من دادی، ریخت).

(د) پس از متمم:
آوردن «را» پس از متمم، نادرست
است.

(او علاقه اش به کتابخوانی را ابراز
کرد، به جای: او علاقه اش را به
کتابخوانی ابراز کرد.

ه) بین اجزای فعل مرکب:

آوردن «را» بین اجزای فعل مرکب جایز نیست.

حرفت **را** که زدی، اینجا را ترک کن. (به جای:

حرف که زدی، اینجا را ترک کن.)

1- پرهیز از کاربرد نادرست برخی واژه ها و ترکیب ها در زبان فارسی

گرته برداری کردن (روی کسی حساب کردن، تکمیل کردن
نقایص و...)

2- پرهیز از کاربرد نادرست فعل مجهول

با استفاده از واژه های: توسط، از سوی،
به وسیله

3- پرهیز از کاربرد نادرست وجه وصفی به جای فعل

به کار بردن صفت مفعولی به جای فعل
(او به اداره **رفته** و کارهایش را انجام **داده** و
برگشته است.) **نکته:**

باید وجه های وصفی، از نظر زمان و فاعل یکی باشند و بعد از وجه
وصفی، حرف ربط «و» به کار نرود.

4- پرهیز از به کار بردن واژه های کم
کاربرد یا مرده ی زبان

5- پرهیز از دراز نویسی

به کار بردن عبارت های فعلی طولانی یا فعل های مرکب
به جای فعل های ساده

6- پرهیز از حشو

اوج قله ی کوه- شب ليله القدر- دو طرفین
ماجرا

7- پرهیز از حذف بیجا

حذف های بدون قرینه

(یکی از شعبه های بانک، باز؟؟؟ و هر
مبادله ای را انجام می دهد.)

8- پرهیز از کژتابی های زبانی

(کودکم، چنگ می زند.)

درست نویسی 3

1- بند (پاراگراف)

مهم ترین سودهای پاراگراف بندی:

- الف) شکستن یکنواختی متن
- ب) کمک به درک تقسیم بندی موضوع

(ج) مشخص کردن مسایل جزئی از کلی
(د) گذاشتن فاصله ی سفید برای بهتر دیدن
موضوع

(ه) جلب توجه خواننده به تغییر موضوع
(و) آسانی مراجعه به هر مطلب

2- عدم کاربرد واژه های بیگانه

آبسترکت (چکیده) - ادیت (ویرایش) - اِشِل (پایه) -
کپی (رونوشت) - آتی (آینده) - امعان نظر (ژرف نگری)
و...

لحظه هاتون سرشار از لبخند و امید

